

Endvidere ønsker Venstre et klart defineret kompetencekatalog, som jeg før har sagt. Således mener Venstre, at vi kan sikre et effektivt og demokratisk EU med alle fordele, og hvad det indebærer.

Enhedslistens forslag ligger i alle tilfælde langt fra disse visioner. De bygger på principperne fra B 15 og har ikke til hensigt at bidrage til et mere effektivt EU – tværtimod.

Om B 20 om flertalsafgørelser vil jeg sige, at årsagerne, der allerede er nævnt under B 15, også gælder her. Venstre kan ikke støtte forslaget.

Henriette Kjær (KF):

Enhedslisten har præsenteret os for en lang række beslutningsforslag, som, efter hvad de selv skriver, har det fælles formål at rulle Unionen tilbage. Og det tør siges.

Forslagene er set fra en konservativ opfattelse bagstræberiske og visionsløse. Der er heller ikke mange konstruktive elementer eller noget, der lægger op til en løsning af de problemer, EU står over for i den kommende tid.

Sikring af vetoretten og de små landes indflydelse, national rets forrang for EF-ret, begrænsning af EU's og de enkelte EU-institutioners beføjelser og dansk nej til øget brug af flertalsafgørelser i EU er overskrifterne på de forslag, vi nu behandler samlet.

Det Konservative Folkeparti vedtog i februar måned et program med vores ønsker op til regeringskonferencen i 1996. Og vi tog fat på en del af de spørgsmål, vi i den kommende tid kommer til at skulle tage stilling til, og da der lige nu pågår forhandlinger mellem regeringen og dele af oppositionen, herunder Det Konservative Folkeparti, bliver det under disse forhandlinger, vi kommer til at lægge os helt fast på vores endelige stillingtagen.

Men jeg kan allerede nu sige, at vi ikke kan støtte nogen af Enhedslistens forslag, der åbenbart bygger på, hvad partiet har hørt af uhyrligheder hist og pist, eller hvad nogle tyske CDU'ere og CSU'ere har skrevet i et notat, eller hvad der stod i Det Fri Aktuelt den 11. september osv. osv.

Men vi vil selvfølgelig gerne være med til at diskutere Europapolitik, så jeg vil her redegøre for Det Konservative Folkepartis holdninger på en række af de områder, som Enhedslisten berører i sine forslag.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at det for Danmarks vedkommende er yderst vigtigt

med en beskyttelse af de mindre lande, men vi må samtidig foretage en realistisk vurdering af, hvordan beslutningsproceduren kan udvikles i takt med udvidelsen af EU.

Det er ud fra et interessemæssigt synspunkt ikke realistisk, at de store lande i EU vil acceptere konsekvent at komme i mindretal. Derfor foreslår vi, at der indføres en såkaldt musefældeklauseul i stemmemæssig henseende. Den kunne konstrueres sådan, at lande med flertal i stemmevægt, men med kun 20 pct. af den samlede befolkning, ikke må kunne vedtage lovgivning over for lande, der samlet udgør 50 pct. af befolkningen i EU.

Hvis vi fortsat skal have et godt og konstruktivt samarbejde i EU, gælder det også om at sikre de store lande mod de små, på samme måde som de små lande via deres stemmefordeling er sikret imod de store.

Set ud fra et konservativt synspunkt er det målet – og det er et mål, vi vil arbejde hårdt for – at alle lande fastholder én kommissær, så på det punkt kan vi dog erklære os enige med Enhedslisten.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi et tæt europæisk samarbejde på områder, hvor landene har fælles problemer. Samarbejdet skal bygge på, at landene har kulturelle og sproglige forskelle, for det har vi jo. Disse forskelligheder skal ikke udviskes, men beskyttes. Derfor mener Det Konservative Folkeparti, at de enkelte landes sprog er helt afgørende, specielt også, fordi det skal ses i lyset af, at samarbejdet i EU bygger på retsakter, og hvis der ikke skal herske tvivl om retsakternes skrevne ord, er det af vital betydning, at landene beholder deres sprog.

Om formandskabet vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ønsker at fastholde princippet om, at de enkelte medlemslande med års mellemrum får lov til at varetage formandskabet i EU. For at hjælpe landene med en effektiv varetagelse af formandskabet foreslår vi, at den sekretariatsmæssige bistand til formandskabet styrkes.

Afstemmingsreglerne for Ministerrådet er i princippet baseret på muligheden for, at enkelte medlemslande kan nedstemmes og derved tvinges til at rette sig efter EU's retsakter. Det betyder rigtigt nok, at reglen om kvalificeret flertal er udgangspunktet ved afstemninger. Det giver ikke os Konservative søvnløse nætter. Det har vi det helt fint med.

Ved Luxembourgforliget i 1966 indførte man dog den præcedens, at såfremt enkeltlandes